

Evaluare a stării de sănătate a PAC

P6_TA(2008)0093

Rezoluția Parlamentului European din 12 martie 2008 privind evaluarea „stării de sănătate” a PAC (2007/2195(INI))

(2009/C 66 E/03)

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu din 20 noiembrie 2007 intitulată „Pregătire în vederea verificării eficienței reformei PAC” (COM(2007)0722),
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003, de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori ⁽¹⁾,
- având în vedere poziția sa din 11 decembrie 2007 privind propunerea de regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 și a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR) ⁽²⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 25 octombrie 2007 privind creșterea prețurilor la furaje și la produsele alimentare ⁽³⁾,
- având în vedere poziția sa din 26 septembrie 2007 privind propunerea de regulament al Consiliului de derogare de la Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 în ceea ce privește retragerea terenurilor din circuitul agricol pentru anul 2008 ⁽⁴⁾,
- având în vedere poziția sa din 14 februarie 2007 privind propunerea de regulament al Consiliului de stabilire a normelor pentru modularea voluntară a plăților directe prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1290/2005 ⁽⁵⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 8 iunie 2005 privind provocările politice și mijloacele bugetare ale Uniunii extinse 2007-2013 ⁽⁶⁾,
- având în vedere Acordul interinstituțional (AII) din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽⁷⁾, în special anexele I și III și declarațiile nr. 3 și 9 din acesta,
- având în vedere Actul privind condițiile de aderare a Republicii Cehe, Republicii Estonia, Republicii Cipru, Republicii Letonia, Republicii Lituania, Republicii Ungare, Republicii Malta, Republicii Polone, Republicii Slovenia și Republicii Slovace și adaptările tratatelor care stau la baza Uniunii Europene ⁽⁸⁾,
- având în vedere Decizia Consiliului din 22 martie 2004 de adaptare, în urma reformei politicii agricole comune, a Actului privind condițiile de aderare a Republicii Cehe, Republicii Estonia, Republicii Cipru, Republicii Letonia, Republicii Lituania, Republicii Ungare, Republicii Malta, Republicii Polone, Republicii Slovenia și Republicii Slovace și adaptările tratatelor care stau la baza Uniunii Europene ⁽⁹⁾,
- având în vedere mandatul conferit Comisiei de către Consiliu în vederea purtării de negocieri în domeniul agricol, prin Concluziile Consiliului European de pregătire a celei de a treia Conferințe ministeriale a OMC din 26 octombrie 1999,

⁽¹⁾ JO L 270, 21.10.2003, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 146/2008 (JO L 46, 21.2.2008, p. 1).

⁽²⁾ Texte adoptate, P6_TA(2007)0598.

⁽³⁾ Texte adoptate, P6_TA(2007)0480.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P6_TA(2007)0411.

⁽⁵⁾ JO C 287 E, 29.11.2007, p. 341.

⁽⁶⁾ JO C 124 E, 25.5.2006, p. 373.

⁽⁷⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽⁸⁾ JO L 236, 23.9.2003, p. 33.

⁽⁹⁾ JO L 93, 30.3.2004, p. 1.

Miercuri, 12 martie 2008

- având în vedere articolul 33 alineatul (2) din Tratatul CE, care a fost preluat fără modificări în Tratatul de la Lisabona,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală și avizul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A6-0047/2008),
- A. întrucât agricultura și industria alimentară derivată din aceasta, se află printre cele mai importante sectoare economice din UE, au un rol determinant în securitatea alimentară a UE, și contribuie, de asemenea, din ce în ce mai mult, la securitatea sa energetică;
- B. întrucât o politică agricolă comună (PAC) la nivel european, bazată pe un model agricol european cu componente economice, ecologice și sociale, care să garanteze durabilitatea și securitatea aprovizionării cu produse alimentare, este necesară și pe viitor; întrucât, pe de altă parte, reforma de succes trebuie continuată, inclusiv în ceea ce privește consolidarea în continuare a dezvoltării rurale;
- C. întrucât în viitor PAC trebuie să încerce să elimine obstacolele existente în prezent în calea accesului tinerilor la activitățile agricole, stabilindu-și ca una dintre priorități transferul de la o generație la alta;
- D. întrucât reducerea birocrăției în sectorul agricol prin introducerea unor dispoziții transparente, simplificate și mai puțin greoaie ar determina reducerea costurilor pentru exploatațiile agricole și producători, precum și reducerea costurilor administrative;
- E. întrucât PAC trebuie să evolueze astfel încât să poată gestiona diferențele mari dintre structurile agricole și regionale și, în același timp, va trebui să găsească răspunsuri la noi provocări, ca de exemplu schimbările climatice, protecția solului și a apelor, o deschidere mai mare către piața mondială și furnizarea biomasei, a materiilor prime și a energiei regenerabile; întrucât aceasta trebuie să dispună de resurse suficiente și trebuie să-și mențină obiectivele inițiale, reafirmate recent în cadrul Tratatului de la Lisabona și care pot fi rezumate ca fiind producerea de alimente sănătoase, de calitate, care să asigure aprovizionarea tuturor cetățenilor europeni la prețuri rezonabile și care să permită menținerea nivelului veniturilor agricultorilor;
- F. întrucât orice schimbare operată pe viitor în PAC ar trebui să țină seama de situația specifică a țărilor în curs de dezvoltare, îndeosebi a celor cel mai puțin dezvoltate, și să evite punerea în pericol a producției și a comercializării produselor agricole în aceste țări;
- G. întrucât sistemul plăților directe a fost reformat în mod fundamental, în mare măsură cu succes, de trei ori din 1992 și toate marile organizări ale pieței, cu excepția sectorului produselor lactate, au suferit un proces similar din 2004;
- H. întrucât toate statele dezvoltate au o politică agricolă; întrucât noile circumstanțe, cum ar fi creșterea populației lumii, schimbările climatice, creșterea necesarului de energie, reducerea subvențiilor și deschiderea tot mai mare spre piața mondială conduc, pe de-o parte, la o creștere a prețurilor de piață pentru produsele agricole în UE și, pe de altă parte, la fluctuații vizibil mai mari ale recoltelor și la o mai mare volatilitate a prețurilor, fapt care face ca nevoia menținerii unei politici agricole comune să fie mai mare ca niciodată;
- I. întrucât securitatea aprovizionării cu produse alimentare (înțeleasă în sens cantitativ și calitativ) va rămâne unul din obiectivele esențiale ale PAC, alături de cel al conservării ecosistemelor, în lipsa căreia nu poate exista o producție rațională și durabilă, precum și cel al optimizării utilizării terenurilor de pe teritoriul UE;
- J. întrucât UE a depus eforturi susținute pentru a reduce cheltuielile agricole în raport cu bugetul total, cota aferentă agriculturii scăzând de la aproape 80 % în anii 1970 la 33 % la finalul actualelor perspective financiare, în condițiile în care, în paralel, suprafața agricolă a crescut cu 37 % în comparație cu 2003 datorită aderării unor noi state membre;

Miercuri, 12 martie 2008

- K. întrucât șefii de stat și de guvern și-au luat angajamente în cadrul reuniunii la vârf de la Berlin privind garantarea cheltuielilor totale pentru primul pilon al PAC până în 2013;
- L. întrucât Actul de aderare din 2004 prevede derogări de la aplicarea anumitor norme din cadrul PAC în noile state membre în scopul compensării nivelului mai mic al plăților directe;
- M. întrucât în anumite regiuni nu există alternative la anumite forme tradiționale de producție agricolă, care constituie adesea o activitate agricolă majoră pentru aceste regiuni, ele trebuind, prin urmare, neapărat menținute și susținute din motive imperative ce țin de politica regională și de mediu, precum și pentru păstrarea rețelei economice și sociale, ținând cont, în special de rolul PAC în așa-numitele regiuni de convergență, în care agricultura și creșterea animalelor au, de obicei, o mare importanță ca instrument de dezvoltare economică și de creare de locuri de muncă;
- N. întrucât agricultorilor europeni trebuie să li se garanteze stabilitatea, pentru ca așteptările să nu le fie înșelate și investițiile să nu aibă de suferit, iar în anumite sectoare sistemele de reglementare trebuie să permită previziunile pe termen mediu și lung;
- O. întrucât legiuitorul UE trebuie să evite discriminările agricultorilor și crescătorilor de animale europeni din UE atât în cadrul Uniunii, cât și în raport cu concurenții lor din state terțe sau trebuie să creeze, prin instrumente adecvate, egalitatea de șanse pentru agricultorii și crescătorii de animale europeni (condiții de concurență echitabilă); întrucât ar trebui să se asigure în special ca normele de calitate, de sănătate, ecologice, de bunăstare a animalelor sau altele, obligatorii pentru agricultorii Uniunii, să fie respectate și de către orice persoane care exportă produse agricole spre Uniunea Europeană;
- P. întrucât obiectivele PAC sunt formulate în articolul 33 din Tratatul CE și, sub rezerva ratificării depline a Tratatului de la Lisabona, toate deciziile importante la nivel juridic și bugetar referitoare la PAC vor necesita aprobarea Parlamentului European;
- Q. întrucât garantarea securității alimentare a cetățenilor europeni este o prioritate, și întrucât acest lucru se poate realiza cel mai bine prin combinarea ajutoarelor în favoarea producției alimentare a UE și prin efectuarea de importuri în cadrul normelor stabilite de OMC; o asemenea securitate alimentară depinde, de asemenea, de contribuția adusă de UE la constituirea de stocuri mondiale (care sunt în prezent la un nivel extrem de scăzut), care să îi permită UE nu numai să se protejeze împotriva crizelor, dar și să își asume responsabilitatea în materie de securitate mondială a aprovizionării alimentare;
- R. întrucât este necesară o analiză mai aprofundată a evoluției piețelor și a consecințelor acestora asupra pieței interne, având în vedere situația internațională în ceea ce privește producția de materii prime și prețurile acestora,

Introducere

1. susține ferm modelul unei agriculturi europene durabile, competitive și multifuncționale, care să păstreze particularitățile fiecărui sector și zone de producție și al cărei principal obiectiv este aprovizionarea populației cu o cantitate suficientă de produse alimentare sănătoase și sigure, la prețuri rezonabile pentru consumator;

2. consideră că reforma PAC din 2003 a fost, în elementele esențiale, un mare succes, deoarece a sporit considerabil transparența și eficiența PAC, precum și responsabilitatea și orientarea pe piață a agricultorilor și consideră că acest proces trebuie continuat cu respectarea angajamentului luat de șefii de stat și de guvern în decembrie 2002 de a menține neschimbate fondurile agricole aferente primului pilon până în anul 2013; subliniază, în schimb, faptul că administrarea PAC, precum și multiplele directive și regulamente ale UE cu impact asupra activității agricultorilor, trebuie simplificate în continuare, cu scopul de a degreva agricultorii, fără ca această simplificare să ducă la o renaționalizare a PAC sau la o reducere mai accentuată a ajutoarelor pe care le primesc agricultorii europeni;

Miercuri, 12 martie 2008

3. consideră că abandonarea oricărei forme de reglementare în cadrul organizărilor comune ale pieței nu este o soluție de dorit din punct de vedere politic, deoarece, după cum demonstrează situația actuală, rezervele europene și mondiale înregistrează niveluri extrem de scăzute, ceea ce are efecte negative asupra puterii de cumpărare a consumatorilor și asupra veniturilor agricultorilor, favorizând în același timp speculația; subliniază, de altfel, că este necesar să se dispună de instrumente pentru a face față unei eventuale receiuni economice sau apariției unor riscuri de accidente sanitare sau survenite în urma catastrofelor naturale din ce în ce mai frecvente în condițiile dereglărilor climatice;
4. salută, prin urmare, modificările de ordin tehnic care rezultă din comunicarea Comisiei menționate anterior, menite să asigure că reforma din 2003 funcționează și solicită Comisiei să garanteze principiul economic fundamental al stabilității în cadrul PAC;
5. solicită Comisiei ca, în vederea reformelor viitoare, să realizeze o analiză a costurilor și beneficiilor PAC din punct de vedere al securității aprovizionării cu produse alimentare, al aprovizionării din resurse proprii și al protejării populației rurale; solicită Comisiei să efectueze o analiză a costurilor pe care le-ar presupune, pentru consumator, creșterea prețurilor alimentelor, ca urmare a creșterii cererii pe plan mondial, în raport cu cheltuielile pe care le presupune în prezent politica agricolă pentru cetățean;
6. consideră că provocarea cu care se confruntă UE în cadrul negocierilor OMC este să reacționeze la eventuale constrângeri astfel încât să atingă un grad maxim de bunăstare internă; subliniază că stă în puterea UE să profite în cel mai eficient mod de flexibilitatea existentă, de exemplu în cazul „produselor sensibile”; subliniază, cu toate acestea, că o condiție obligatorie pentru a se realiza orice acord cu privire la agricultură în cadrul OMC este obținerea unui acord cu privire la proprietatea intelectuală, care să trateze chestiunea indicațiilor geografice și recunoașterea preocupărilor care nu intră în sfera comerțului drept criterii de import;
7. invită Comisia să țină seama, în cadrul negocierilor în curs din cadrul OMC, de caracteristicile specifice ale producției agricole ca sector de producție alimentară și ca element de structurare a echilibrului teritorial, de protecția mediului și de asigurarea unor niveluri adecvate, atât pe plan cantitativ, cât și calitativ, de securitate alimentară;
8. consideră însă că UE trebuie să dispună și pe viitor de instrumente suficiente pentru a lua măsuri preventive împotriva crizelor de piață și a crizelor de aprovizionare din sectorul agricol, precum și a celor sanitare;
9. subliniază nevoia de a se recunoaște, în mod efectiv și prin mijloace adecvate — financiare și nu numai — funcțiile productivă, ecologică și rurală pe care le are agricultura;
10. sprijină, în principiu, integrarea obiectivelor comune în PAC, în special integrarea securității aprovizionării cu produse alimentare, coerenței teritoriale, protecției consumatorilor, mediului, climei, animalelor, energiilor regenerabile și a biodiversității; subliniază însă că aceasta trebuie să se situeze în cadrul unei dezvoltări durabile, combinându-se performanța economică, protecția mediilor naturale și a resurselor, valorificarea teritoriilor și echitatea socială; reamintește totuși că șefii de stat și de guvern au confirmat obiectivele PAC, menținând în Tratatul de la Lisabona semnat la 13 decembrie 2007 conținutul articolului 33 din Tratatul CE;
11. subliniază că integrarea obiectivelor comune în PAC nu ar trebui să pună în pericol producerea de produse agricole și animaliere în zonele montane, defavorizate, periferice și insulare ale UE, în care se aplică sistemul producerii extensive și care produc produse agricole și animale vii în mare parte pentru piața locală, dar care vând totodată astfel de produse și pe piețele naționale ale statelor membre;
12. consideră că, în cazul în care Uniunea impune mari exigențe față de agricultorii și producătorii săi, ea trebuie să vegheze, de asemenea, asupra respectării aceluiași exigențe de către persoanele care își exportă produsele agricole în UE și că Uniunea trebuie să insiste cu ocazia negocierilor din cadrul OMC pentru includerea obiectivelor susmenționate;

Miercuri, 12 martie 2008

13. refuză o reducere a bugetului total aferent primului pilon pentru perioada până în 2013 și subliniază că pentru agricultori încrederea, siguranța și, în special, respectarea deciziilor luate în anul 2003 reprezintă un element crucial într-o perioadă marcată de transformări bruște ale piețelor agricole și zootehnice, precum și de reforme aflate la jumătatea parcursului;
14. respinge orice discriminare în funcție de dimensiunea și forma juridică a exploatațiilor agricole la acordarea plăților directe, dar recunoaște în același timp că redistribuirea ajutoarelor aferente primului pilon trebuie să se bazeze pe o evaluare globală a efectelor acesteia asupra coeziunii sociale și regionale, a ocupării forței de muncă, a mediului, a competitivității și a inovației;
15. solicită susținerea exclusivă a agricultorilor care desfășoară efectiv activități agricole;
16. subliniază că comunicarea Comisiei menționată anterior acordă prea puțină atenție problemelor, nevoilor și provocărilor cu care se confruntă sectorul agricol al celor 12 noi state membre și solicită ca acest aspect să se ia în considerare la reformele ce vor urma, examinându-se totodată posibilitatea alocării unor fonduri suplimentare destinate în mod specific restructurării și modernizării;

Plăți directe

17. consideră că plățile directe rămân indispensabile și în viitor ca o măsură pentru garantarea venitului de bază, nu doar în cazul disfuncționalităților pieței, ci și pentru remunerarea furnizării de bunuri comune de către agricultori și ca o compensație pentru standardele ridicate ale UE comparativ cu cele internaționale în domeniul protecției mediului, al siguranței alimentare și al securității produselor, al trasabilității, al bunăstării animalelor și cel social;
18. observă totuși că nivelul plăților nu pare să corespundă în toate cazurile efortului depus de agricultori pentru îndeplinirea condițiilor, deoarece plățile mai depind încă puternic de cheltuielile istorice;
19. solicită prin urmare Comisiei să întocmească un raport, în care să fie evaluate costurile suplimentare suportate de agricultori pentru a respecta standardele comune din domeniile mediului, bunăstării animalelor și siguranței alimentare în comparație cu concurenții principali ai acestora de pe piața mondială; raportul în cauză ar trebui, de asemenea, să compare aceste costuri cu nivelul real al plăților directe primite de agricultori; raportul ar trebui să fie suficient de detaliat pe diferitele tipuri de agricultori din diverse state membre; raportul ar trebui dat publicității înainte de demararea procedurilor de luare a deciziilor cu privire la politica agricolă comună după 2013;
20. salută propunerea Comisiei de a le permite statelor membre o mai mare flexibilitate, pe bază de voluntariat, în ceea ce privește trecerea la o separare a plăților directe de valorile de referință istorice și la un sistem mai uniform și invită Comisia să analizeze, cu ocazia prezentării propunerii legislative, dacă ar fi posibilă o tranziție mai rapidă, în mod voluntar, la prima unică regională sau națională în funcție de suprafață a plăților decuplate, începând cu 2013, având în vedere experiențele pozitive în statele membre; constată că statele membre în care există decuplare deplină (sau parțială) bazată pe plățile istorice ar putea opta, însă, pentru menținerea acestui sistem până în 2013; invită Comisia să efectueze un studiu asupra potențialului impact pe care îl poate avea o primă în funcție de suprafață, în special în ceea ce privește exploatațiile agricole cu o densitate mare de animale pe o suprafață relativ mică;
21. subliniază că odată cu trecerea la un model regional ar trebui să se țină seama de dificultățile legate de particularitățile unor drepturi speciale de care se bucură crescătorii de animale, mai precis de faptul că unii crescători nu posedă terenuri agricole sau posedă doar terenuri agricole cu o suprafață mică, precum și de faptul că creșterea extensivă se bazează, în numeroase regiuni ale Uniunii Europene, pe utilizarea colectivă a pășunilor indivize care aparțin comunităților sau unor organisme de stat;
22. consideră că, având în vedere numărul din ce în ce mai mare al sectoarelor care intră sub incidența schemei de plată unică (SPU) și experiența existentă în ceea ce privește aplicarea acesteia, anumite decizii și norme de aplicare par inutile de rigide și complexe, fapt care face necesară o nouă definiție a normelor, a cadrului de aplicare și a administrării, care să faciliteze punerea sa în practică în acele state și sectoare care doresc acest lucru;

Miercuri, 12 martie 2008

23. consideră că decuplarea plăților directe a avut în general rezultate bune în orientarea pe piață a agriculturii UE, datorită efectului sporit asupra veniturilor și a creșterii libertății de decizie a agricultorilor, și implicit a simplificării aferente a PAC; solicită Comisiei să urmărească mai activ politica de decuplare, cu excepția cazului în care această măsură duce la prejudicii socio-economice și/sau ecologice considerabile în anumite regiuni, în special în regiunile cele mai defavorizate; observă, cu toate acestea, că trebuie efectuate evaluări de impact suplimentare pentru a determina toate efectele decuplării asupra anumitor regiuni, a producției și a pieței funciare;
24. consideră că, în general, decuplarea ajutorului direct de producția agricolă poate contribui pe termen lung la reducerea impactului negativ asupra mediului al agriculturii UE, cu condiția ca acest lucru să fie însoțit de un sprijin consolidat pentru practici durabile în sectorul dezvoltării rurale;
25. subliniază faptul că orice nouă decuplare ar trebui să fie introdusă doar în urma unei analize atente a efectelor potențiale, care să includă, printre altele, echilibrul dintre diferitele sectoare agricole, riscul tot mai mare al monoculturilor și efectele negative asupra sectoarelor agricole care necesită un volum mare de muncă;
26. recunoaște că situația în cazul primelor pentru creșterea animalelor, inclusiv în cazul primelor pentru lapte, nu este comparabilă, având în vedere distorsiunile grave ale pieței, cauzate printre altele de creșterea prețurilor la furaje, care afectează într-o mai mare măsură anumite sisteme de producție animalieră existente în UE;
27. consideră că, în anumite regiuni, cum ar fi regiunile montane și alte regiuni care se confruntă cu dificultăți specifice (insule, zone uscate sau umede, zone periferice etc.), unde nu există alternative la creșterea animalelor, o ocupație relativ intensivă din punct de vedere al muncii, decuplarea completă a primelor pentru creșterea animalelor amenință să conducă la prejudicii sociale, economice și ecologice considerabile în urma variației prețurilor de producție, aspect care nu este în concordanță cu obiectivele tratatului; solicită, în caz de decuplare (parțială), ca acordarea drepturilor de plată să se bazeze pe date de referință fiabile;
28. are cunoștință despre poziția cheie pe care o deține creșterea animalelor în agricultura europeană, în special în anumite țări și regiuni în care creșterea animalelor se practică pe scară largă, și prin urmare susține pentru moment o menținere parțială a primelor cuplate pentru creșterea animalelor; recunoaște rolul esențial al acestor exploatații agricole cu rezultate foarte bune în economia regională; reamintește că articolele 47-50 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 includ soluțiile privind o densitate mare a animalelor, care ar trebui analizate pentru perioada de după 2013;
29. consideră, însă, că aceasta nu este suficientă; salută, prin urmare, modificarea anunțată a articolului 69 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 (denumit în continuare articolul 69), considerând aceasta un prim pas în direcția bună; remarcă însă că acest instrument nu ar trebui utilizat ca un mijloc deturnat de introducere a modulării voluntare și de dublă consolidare a celui de-al doilea pilon; consideră, în plus, că acest instrument nu ar trebui să conducă la renaționalizarea PAC și că ar trebui respectate pe cât posibil condițiile de concurență echitabilă între statele membre;
30. solicită folosirea prioritara a fondurilor prevăzute în articolul 69 pentru măsurile legate de coerența teritorială și de consolidare a sectoarelor individuale, în special pentru măsuri care previn renunțarea la producția agricolă și, în special la creșterea animalelor, în acele zone unde ar conduce la prejudicii pentru natură, spațiul natural sau dezvoltarea regională (mai ales zone montane, zone umede sau zone afectate de deficitul de apă, alte zone puternic defavorizate, zone de pajiști situate în locuri extreme) sau pentru măsuri care servesc la restructurarea și consolidarea unor domenii agricole cheie (de ex. lapte, vite și oi), pentru măsuri cu privire la mediu legate de suprafață (ex. agricultura ecologică), care până în prezent nu au fost incluse în al doilea pilon, și pentru gestionarea riscului;
31. consideră că bugetul alocat pentru articolul 69 revizuit ar putea acoperi până la 12% din plățile directe pentru fiecare stat membru, sub rezerva rezultatelor unei evaluări de impact și pe bază de voluntariat;
32. invită Comisia să prezinte o propunere de stabilire a unor norme comune de aplicare de către statele membre a articolului 69, pentru excluderea, pe cât posibil, a oricărei distorsiuni a concurenței și a schimburilor comerciale, și solicită înscrierea acestei propuneri în cadrul organizării comune a pieței, dacă acest lucru este necesar; solicită, de asemenea, ca toate măsurile legate de aplicarea articolului 69 să fie comunicate Comisiei; solicită, în sfârșit, Comisiei să realizeze o analiză de impact, care va fi inclusă în propunerea sa;

Miercuri, 12 martie 2008

33. consideră că măsurile menite pentru consolidarea sectoarelor individuale în principiu trebuie finanțate pe termen lung din primul pilon; consideră, prin urmare, că Comisia trebuie să evalueze cu atenție rezultatele aplicării articolului 69 revizuit în perspectiva unei reforme după 2013;
34. solicită, în plus, Comisiei să prezinte până la 30 iunie 2010 un raport cuprinzător cu privire la modul în care vor putea fi asigurate producția comunitară de produse vegetale, precum și siguranța aprovizionării sectorului creșterii animalelor pe termen lung în Europa, având în vedere diferitele sisteme de producție din cadrul UE, multifuncționalitatea și aspectele regionale (zone montane, defavorizate și mici regiuni insulare, printre altele); consideră că raportul ar trebui să analizeze, de asemenea, în ce măsură obiectivele PAC, inclusiv cele legate de durabilitate și aspecte sociale, pot fi atinse mai eficient și mai precis prin intermediul plăților indirecte, decuplate, de ex. prin prime pentru pașiști sau pășuni, prime speciale pentru producția de lapte sau de carne, prime pentru grajduri construite și dotate în conformitate cu standardele comune privind bunăstarea animalelor și protecția mediului sau instrumente specifice pentru gestionarea situațiilor de criză; subliniază faptul că raportul trebuie să răspundă la întrebarea dacă și în ce măsură, având în vedere nevoile specifice ale regiunilor de creștere intensivă a animalelor, primele cuplate pentru creșterea animalelor sau soluții asemănătoare cu cele cuprinse în articolele 47-50 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 vor fi încă necesare și după 2013;
35. recomandă ca statelor membre care doresc acest lucru să li se permită să aplice schema de plată unică pe suprafață până în 2013 și solicită Comisiei să analizeze dacă aplicarea acestei scheme poate fi simplificată prin modificarea regulilor privind suprafețele eligibile pentru ajutor;
36. consideră că ansamblul creditelor bugetare destinate aplicării PAC care au fost economisite sau care au rămas neutilizate ar trebui cheltuite în cadrul PAC;
37. consideră că plățile directe vor fi necesare și după 2013, dar că acestea ar trebui să se bazeze pe noi criterii obiective, în special crearea de locuri de muncă directe de către exploatarea agricolă, sau ar trebui să ia forma unor remunerații pentru agricultori pentru buna gestionare a terenurilor sau a unor compensații pentru anumite servicii de interes general sau pentru respectarea unor standarde deosebite, inclusiv standardele în materie de protecție a animalelor, și solicită, în același timp, o examinare a legitimității disparităților semnificative între plățile pe suprafață în Europa și alocarea diferită a fondurilor pentru al doilea pilon; solicită Comisiei să propună măsuri adecvate pentru a se asigura că numai acele persoane și întreprinderi care desfășoară efectiv activități în domeniul agricol vor beneficia de întregul pachet de plăți directe;

Simplificare, eco-condiționalitate și orientare spre piață

38. sprijină, după o perioadă adecvată de tranziție, integrarea treptată a schemelor de plăți în funcție de producție (furaie uscate, cânepă, în, amidon de cartofi), de dimensiuni mai reduse și care implică, prin urmare, o administrare complexă, în schema de plată unică pe suprafață, cu excepția cazului în care această măsură duce la prejudicii socio-economice și/sau ecologice considerabile în anumite regiuni; în măsura în care acest lucru se dovedește a fi necesar din punct de vedere al politicii regionale, trebuie prevăzute măsuri complementare în conformitate cu articolul 69; invită Comisia la o analiză de la caz la caz a impactului său economic și regional, prin care să se demonstreze că aceasta reprezintă soluția adecvată și să se fixeze calendarul necesar punerii ei în aplicare; subliniază că decuplarea nu trebuie să pună în pericol existența însăși a formelor de producție respective;
39. sprijină eliminarea imediată a obligației de scoatere temporară a terenurilor din circuitul agricol, un instrument de reglare a cantităților care și-a pierdut semnificația într-un sistem de plăți directe decuplate și care presupune, în plus, o administrare complexă, precum și conversia drepturilor de plată pentru scoatere temporară a terenurilor din circuitul agricol în drepturi de plată normale;
40. consideră că în contextul reducerii suprafețelor retrase din circuitul agricol ca urmare a creșterii cererii de produse agricole, eventualele beneficii ecologice aduse de scoaterea temporară a terenurilor din circuitul agricol, cum ar fi avantajul reprezentat de polenizarea culturilor de către albine, pot fi obținute mai direct și mai eficiente de către statele membre prin intermediul măsurilor din cadrul celui de-al doilea pilon și al unei modificări a definiției menținerii bunelor condiții agricole și de mediu (GAEC), care să faciliteze dezvoltarea biodiversității faunei și a habitatelor sale;

Miercuri, 12 martie 2008

41. solicită anularea treptată a primelor pentru culturile energetice, în cursul perioadei de tranziție, deoarece acestea implică o administrare complexă, iar beneficiile pe care le aduc în materie de politică energetică în actualele condiții de piață sunt minime sau inexistente;
42. solicită ca creditele care nu au fost utilizate ca urmare a eliminării primelor pentru culturile energetice să fie, în mod specific, utilizate, printre altele, în raport cu măsurile complementare legate de organizarea pieței laptelui, în special în zonele montane și în alte zone care se confruntă cu dificultăți specifice;
43. solicită Comisiei să aloce creditele neutilizate din bugetul agricol care au fost prevăzute pentru măsuri de gestionare a pieței, cum ar fi intervențiile, subvențiile la export sau depozitarea, în mod prioritar pe baza articolului 69, pentru consolidarea economiei zonelor rurale, în special a exploatațiilor agricole, în direcția obiectivelor de dezvoltare rurală;
44. consideră că plățile directe nu se mai justifică fără eco-condiționalitate; subliniază, în acest sens, că UE trebuie să sprijine noile state membre în aplicarea regulilor privind eco-condiționalitatea, în cursul perioadei de tranziție;
45. având în vedere scăderea plăților directe, respinge o extindere a domeniului de aplicare a eco-condiționalității, atât timp cât statele membre și Comisia nu realizează progrese substanțiale privind simplificarea și armonizarea dispozițiilor de control, iar Comisia nu prezintă o imagine de ansamblu a costurilor legate de eco-condiționalitate pentru agricultori; face referire, în acest context, la poziția sa din 11 decembrie 2007;
46. consideră că eco-condiționalitatea trebuie să se limiteze la controlarea standardelor esențiale ale modelului european de producție și a acelor standarde care pot fi supuse unor controale sistematice și armonizate în diferitele state membre;
47. solicită o mai mare eficiență a eco-condiționalității în raport cu obiectivele sale și aplicarea ei mai unitară în statele membre; invită Comisia să elaboreze o serie de orientări clare pentru sprijinirea statelor membre în procesul de punere în aplicare;
48. solicită să se pună capăt sarcinilor disproporționate impuse de eco-condiționalitate în domeniul creșterii animalelor; și solicită în special o examinare critică a unor standarde de igienă și de identificare (ex. crotalii);
49. ar putea avea în vedere o ajustare moderată a cerințelor privind menținerea bunelor condiții agricole și de mediu și amenajarea durabilă a teritoriului, ținând seama de condițiile modificate de mediu și de producție (schimbările climatice, biomasa), în cazul în care se asigură implementarea acestor noi cerințe într-un mod comparabil la nivel european;
50. consideră că statele membre ale UE care aplică schema de plată unică pe suprafață trebuie să aibă posibilitatea de a pune în practică principiul eco-condiționalității în mod progresiv, pentru a se putea pregăti cum se cuvine pentru introducerea sistemelor necesare de control și pentru a convinge agricultorii cu privire la importanța fundamentală a respectării standardelor stabilite;
51. invită Comisia să continue în mod activ simplificarea PAC și să examineze în mod periodic legislația prin prisma necesității sale și a eficienței punerii în practică a acesteia; afirmă că, în această privință, Comisia ar trebui să propună măsuri suplimentare, cum ar fi o serie de norme simplificate de transmitere a drepturilor de plată în caz de neactivare, gruparea drepturilor de plată de valoare mică, introducerea unei prime unice în cazul beneficiarilor mici, simplificarea, reducerea sau eliminarea normelor referitoare la rezerva națională, în funcție de trecerea la plata unică pe suprafață regională/națională, renunțarea la anularea drepturilor de plată în cazul nesolicitării, eliminarea registrelor manuscrise pentru bovine și alte animale de creștere;
52. în plus, invită statele membre să asigure efectuarea plăților la timp și Comisia să permită acordarea de plăți în avans agricultorilor;
53. invită Comisia să stabilească mecanismele necesare pentru ca importurile din țările terțe să respecte aceleași standarde ca producțiile comunitare în ceea ce privește eco-condiționalitatea, siguranța alimentară etc.;

Rețea de siguranță

54. consideră neapărat necesară o rețea de siguranță ca o măsură suplimentară de prevenire a riscurilor, având în vedere creșterea anticipată a pericolelor ecologice, climatice și epidemiologice, precum și fluctuațiile mari de preț de pe piețele agricole;
55. reamintește că producția orientată spre piață, rotația adaptată a culturilor, diversificarea, instrumentele pieței financiare, contractele încheiate în cadrul lanțului de furnizori și cele de asigurare reprezintă toate mijloace importante prin care agricultorii își pot asigura protecția împotriva riscurilor și că răspunderea pentru prevenirea adecvată a riscurilor le revine, în principiu, agriculturilor;
56. consideră că, pentru a remedia disfuncționalitatea pieței, sistemul de intervenție trebuie menținut și reformat în limitele unei rețele de securitate pentru circumstanțe excepționale și reglementat de norme bazate pe evoluția de pe piața mondială;
57. prin urmare, sprijină propunerea Comisiei de diminuare a pragurilor de intervenție la zero în domeniul produselor agricole destinate comercializării și menținerea unui prag de intervenție, eventual redus, doar în cazul grâului;
58. consideră că schemele de asigurare private sau mixte, cum ar fi asigurarea de riscuri multiple, trebuie dezvoltate urgent, având în vedere creșterea riscurilor; este conștient de faptul că acest lucru poate fi realizat doar printr-o participare publică la finanțare; subliniază faptul că introducerea acestor scheme nu trebuie sub nicio formă să afecteze condițiile de concurență echitabilă între statele membre; solicită Comisiei analizarea introducerii sau sprijinirii, pe viitor, a unui regim de reasigurări la scară comunitară, prin care să se facă față unor probleme ce ar putea apărea ca urmare a catastrofelor climatice sau de mediu;
59. reamintește că aproape toate statele terțe importante aplică astfel de sisteme subvenționate de stat;
60. consideră că, prin urmare, trebuie create, ca un prim pas, modalități de finanțare pentru sprijinirea la nivel național sau regional a schemelor de prevenire a riscurilor începând cu 2009, care să țină cont de diferitele niveluri de risc din Europa; Comisia trebuie să analizeze în ce măsură grupurile de producători, asociațiile sectoriale și interprofesionale, precum și societățile de asigurare private pot fi incluse în aceste scheme;
61. consideră că, ținând cont de condițiile complet diferite în sectoare individuale, soluțiile sectoriale diferențiate (comparabile cu soluția din sectorul legumelor și fructelor) sunt probabil preferabile abordărilor orizontale;
62. consideră că finanțarea acestor măsuri trebuie să se facă parțial în cadrul primului pilon în temeiul articolului 69, întrucât este vorba de măsuri care țin, în mod specific, de politica de piață;
63. solicită Comisiei să examineze adoptarea unor instrumente de gestionare a crizelor pieței și a crizelor climatice, destinate organizațiilor de producători și cooperativelor, pentru a le ajuta să suporte costurile aferente unei diminuări a contribuției agregate a membrilor acestora;
64. consideră că măsurile de gestionare și prevenire a riscurilor nu trebuie să ducă la o reintroducere a măsurilor de sprijin bazate pe producție;
65. consideră, prin urmare, că Comisia trebuie să dezvolte un cadru comun pentru finanțarea sistemelor de gestionare a riscurilor de către statele membre, respectând sistemele care sunt folosite în prezent sau care au fost deja aprobate de către Comisie la momentul potrivit, pentru a elimina, pe cât posibil, efectele care au ca rezultat distorsionarea concurenței și a comerțului, eventual prin crearea unor norme comune în cadrul organizării comune a piețelor;
66. invită Comisia să prezinte, până la 30 iunie 2010, o analiză amplă a sistemelor existente de gestionare a riscurilor și posibilități de dezvoltare a acestora în continuare la nivel comunitar după 2013;

Miercuri, 12 martie 2008

Modulare/plafonare/degresiune/prag minim

67. subliniază că impunerea plafonării degresive, a modularii și a disciplinei bugetare poate avea, în cazul transpunerii propunerilor Comisiei, importante efecte de redistribuire în unele regiuni;

68. consideră că orice modificare a creditelor de dezvoltare rurală care este incompatibilă cu (sub)plafonanele din anexa III din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006, trebuie să fie acceptată de toate cele trei părți semnatare;

69. subliniază că nu a fost realizată încă nicio evaluare de impact în ceea ce privește efectele unor modulari, degresiuni și praguri minime ulterioare asupra pieței forței de muncă în zonele rurale și a coeziunii regionale; subliniază că, prin urmare, ar trebui să se efectueze o evaluare a primului pilon;

70. subliniază că limitele reduse propuse de Comisie ar putea avea un impact non neglijabil în unele state membre și ar putea afecta distribuirea plăților PAC între statele membre, în timp ce limita superioară presupune un transfer de aproximativ 500 de milioane de euro din primul spre cel de-al doilea pilon; reamintește faptul că persistă îndoiele serioase cu privire la rentabilitatea actuală a măsurilor din cadrul celui de-al doilea pilon; consideră, prin urmare, că economiile provenite din aplicarea eventuală a acestei măsuri trebuie să rămână în cadrul primului pilon;

71. respinge propunerea Comisiei privind degresiunea în forma sa actuală (reducere cu până la 45 %), deoarece nu există o legătură clară între mărirea și veniturile exploatațiilor agricole și nu ține seama de forța de muncă necesară pentru menținerea unei exploatații agricole de mărime importantă; propunerea Comisiei ar plasa exploatațiile sau asociațiile agricole de mari dimensiuni într-o situație defavorabilă și ar duce la reducerea forței de muncă și la distrugerea structurilor competitive mature și ar atrage după sine fragmentarea exploatațiilor agricole doar din motive legate de acordarea sprijinului, rezultatul fiind dezmembrarea structurilor în anumite regiuni ale Europei;

72. consideră că degresiunea și/sau stabilirea de plafoane maxime pot fi acceptate doar pe baza unei evaluări ample a consecințelor asupra politicii regionale și a pieței forței de muncă și numai dacă există posibilitatea de a se lua în calcul numărul muncitorilor cu normă întreagă care plătesc asigurări sociale sau anumite structuri de exploatații (exploatații conduse de mai multe familii, cooperative etc.) sau costul total al forței de muncă în agricultură, în vederea diminuării degresiunii; invită Comisia să țină seama de faptul că exploatațiile agricole de dimensiuni mai mici, constituite într-o asociație cu personalitate juridică unică, în scopul de a realiza economii de scară și a deveni mai competitive, nu trebuie defavorizate;

73. solicită ca eventualele fonduri rezultate din degresiune să fie menținute la nivelul regiunilor sau al statelor membre în cauză și să fie folosite, de exemplu, pentru a finanța măsuri în conformitate cu articolul 69 sau în cadrul celui de-al doilea pilon; solicită ca aceste fonduri să se adreseze direct agricultorilor;

74. sprijină, având în vedere și raportul anual pentru 2006 al Curții de Conturi Europene, mărirea propusă a pragurilor minime, care s-ar putea situa la un hectar sau, respectiv, la 250 euro, combinată cu crearea unei prime unice sau a unei sume forfetare minime pentru micii beneficiari; afirmă că, cu toate acestea, în cazuri pe deplin justificate în care se constată diferențe mari între structurile agricole, ar trebui acordată statelor membre posibilitatea de a stabili pragurile minime;

75. sprijină totuși eforturile Comisiei de a asigura o finanțare adecvată a unei politici durabile pentru zonele rurale în cadrul celui de-al doilea pilon al PAC, cu toate că acest obiectiv nu trebuie realizat în detrimentul primului pilon;

76. subliniază că, ținând cont de natura drastică a reducerilor individuale deja aplicate, o reducere ulterioară a plăților directe cu 8 %, fără prezentarea unei evaluări de impact, nu poate fi acceptată;

Miercuri, 12 martie 2008

77. consideră că, având în vedere numeroasele solicitări de reducere a plăților de mare valoare, se poate preconiza o modulare progresivă, pe baza informațiilor disponibile și a unei evaluări de impact care să țină seama de structura exploatației agricole (asociații etc.), de forța de muncă agricolă și/sau de costul acesteia și de tipurile specifice de producție în diferitele sisteme de plată directă (de pildă: probleme întâmpinate în mod specific de către exploatațiile și regiunile cu mare densitate de vite în zone comparativ reduse).

Sumele care provin din modularea progresivă vor fi repartizate în funcție de normele general aplicabile sumelor de modulare și vor fi menținute în regiunile sau statele membre aflate la originea acestor sume.

Parlamentul European ar putea preconiza o modulare progresivă sub forma următoare:

plăți directe de 10 000-100 000 EUR – 1 % (pentru întreaga perioadă 2009-2013)

plăți directe de 100 000-200 000 EUR – 2 % (pentru întreaga perioadă 2009-2013)

plăți directe de 200 000-300 000 EUR – 3 % (pentru întreaga perioadă 2009-2013)

plăți directe de peste 300 000 EUR – 4 % (pentru întreaga perioadă 2009-2013)

78. solicită ca modularea voluntară să fie înlocuită cu modularea obligatorie;

79. consideră că fondurile de modulare trebuie să fie puse la dispoziție în mod prioritar, prin intermediul metodei Leader, măsurilor pentru lupta împotriva pierderii biodiversității, prevenirea riscurilor, adaptarea la schimbările climatice, măsurilor cu privire la utilizarea durabilă a biomasei, măsurilor complementare pentru reforme structurale (de exemplu organizarea pieței laptelui), asigurării producției în zone montane sau zone mici insulare și alte zone defavorizate în mod similar, asigurării calității, inclusiv măsurile de protecție a animalelor, agriculturii ecologice, măsurilor de comercializare și adaptării la progresul tehnologic; solicită ca aceste măsuri să se adreseze direct agricultorilor;

Organizarea comună a pieței laptelui

80. este conștient de faptul că sistemul actual al cotelor de lapte, în forma sa actuală, nu va fi continuat probabil după 2015 și solicită Comisiei să examineze cu atenție cum ar putea arăta, pe viitor, viitoarea organizare a pieței laptelui; invită Comisia să prezinte pentru perioada de după 2015 un concept coerent privind sectorul laptelui, care să asigure continuitatea producției de lapte în Europa, inclusiv în regiunile montane, regiunile periferice și alte regiuni care se confruntă cu dificultăți specifice;

81. atrage atenția Comisiei asupra deciziilor ⁽¹⁾ privind măsurile de piață și cele privind fondul laptelui, luate de Parlament în cadrul minipachetului legislativ privind laptele;

82. invită toate părțile implicate să profite de timpul rămas până în 2015 în vederea stabilizării sau consolidării poziției pe piață și în vederea asigurării unei „tranziții ușoare” pentru sectorul european al laptelui, de preferință prin creșterea structurală a cotelor;

83. solicită o ajustare a cotelor de lapte în funcție de piață, pentru a ține seama de modificările survenite la nivelul cererii pe piețele mondiale; consideră, prin urmare, necesitatea de a mări cu 2 % cotele fiecărui stat membru, în mod opțional, în cadrul campaniei de comercializare a produselor lactate 2008-2009; invită Comisia să aloce această creștere rezervei naționale; solicită o reexaminare anuală a cotelor;

84. solicită, de asemenea, o scădere substanțială a prelevării suplimentare în cadrul campaniei de comercializare a produselor lactate din 2009/2010, introducerea altor reduceri în anii următori pentru a contracara creșterea prețurilor cotelor de lapte, precum și o compensare ex-post a cotelor la nivel european pentru a permite o mai bună utilizare a acestora;

85. solicită măsuri complementare speciale pentru a preveni abandonarea activităților de producție a laptelui în regiuni montane și alte regiuni care se confruntă cu dificultăți specifice, în cazul în care acestea nu oferă alternative la industria tradițională a laptelui sau în care abandonarea activităților agricole poate duce la pierderea unor spații naturale importante;

(¹) Texte adoptate la 5.9.2007, P6_TA(2007)0371, P6_TA(2007)0372, P6_TA(2007)0373.

Miercuri, 12 martie 2008

86. consideră că, în primul rând în temeiul articolului 69, trebuie puse la dispoziție fonduri suficiente pentru menținerea industriei laptelui — în special în zone montane, zone ultraperiferice (cum ar fi Insulele Azore) sau alte zone care se confruntă cu dificultăți similare — de exemplu prin plăți suplimentare efectuate din fonduri exclusiv naționale („top-ups”) acordate pe lângă plățile pe suprafață (similar măsurilor din industria zahărului), sub forma unor prime pentru vaci de lapte, pentru pajiști sau pășunatul extensiv, a unei prime speciale pentru lapte sau programe speciale regionale pentru consolidarea sau restructurarea sectorului și pentru promovarea unor produse specifice de calitate;
87. consideră că o consolidare a grupurilor de producători și a asociațiilor sectoriale și interprofesionale ar putea reprezenta încă un element în cadrul articolului 69 revizuit;
88. solicită Comisiei și statelor membre să analizeze posibilitatea unei creșteri neliniare a cotelor naționale, în scopul introducerii unor majorări suplimentare pentru statele membre în care cotele de producție sunt insuficiente în mod tradițional;
89. consideră că, pentru finanțarea măsurilor, trebuie creat un fond special (fond pentru lapte), care ar putea fi finanțat în parte din economiile generate de reforma sectorului;

Diverse

90. reamintește faptul că punctele tari și viitorul agriculturii europene rezidă în produsele regionale, tradiționale și alte categorii de produse de calitate recunoscută și în produsele prelucrate;
91. prin urmare, invită Comisia instituie o „marcă europeană” care să permită identificarea calității producției agricole și alimentare UE pe piața europeană, precum și pe piețele internaționale și identificarea normelor stricte în materie de mediu, bunăstarea animalelor și siguranța alimentară în care are loc producția;
92. invită, prin urmare, Comisia să prezinte un proiect global de îmbunătățire a comercializării produselor europene de calitate în UE și în statele terțe, de exemplu prin campanii de informare și de promovare, prin sprijinul acordat asociațiilor de producători și altor forme de organizare sectorială în materie de concepere și dezvoltare a activităților acestora și prin introducerea unei etichetări specifice, care să cuprindă, în special, indicația de origine a materiilor prime agricole utilizate și care să fie mai clară și mai transparentă pentru consumatori;
93. invită Comisia să crească, în cadrul unui proces de ajustare bugetară, creditele destinate campaniilor de informare și de promovare desfășurate pe piețele interne și externe;
94. invită Comisia să reflecteze asupra necesității unei politici autentice de comunicare cu privire la PAC, destinată reducerii distanței dintre mediul agricol și societate și care să nu funcționeze exclusiv ca mecanism de promovare și de publicitate;
95. consideră că organizațiile de producători și interprofesionale trebuie consolidate și sprijinite chiar mai mult, în special în statele membre unde sunt puțin numeroase, pentru a întări poziția pe piață a agricultorilor față de clientelă și partenerii comerciali, și că, în același timp, trebuie promovate sisteme de garantare a calității în lanțul producției de alimente, identificând totodată alternative la practicile de producție actuale;
96. invită Comisia și statele membre să ia măsurile necesare pentru a preveni activitățile speculative, controlarea pieței de produse alimentare și formarea de carteluri de către întreprinderile din industria alimentară, care profită de vidul legislativ și de absența controlului, de lipsa de organizare a producătorilor și consumatorilor și de lipsa infrastructurilor adecvate, activități care au ca unic obiectiv creșterea profitului, reducerea prețurilor de producător și impunerea unor prețuri ridicate consumatorilor;
97. regretă faptul că Comisia a ratat ocazia de a rezolva la o scară mai largă problemele legate de importurile tot mai mari de alimente și de furaje care nu corespund standardelor UE și, prin urmare, riscă să submineze realizările UE în ce privește mediul, protecția animalelor, precum și condiționarea socială a ajutorului de stat; invită Comisia să propună măsuri de remediere cât mai curând cu putință a situației create și să asigure respectarea legislației comunitare în materie de mediu și de sănătate;

Miercuri, 12 martie 2008

98. invită Comisia să conceapă de urgență o abordare generală care să permită impunerea punctului de vedere european privind preocupările care nu intră în sfera comerțului, mai ales problema recunoașterii și a protecției indicațiilor geografice, protecției animalelor, stării sanitare a produselor animaliere și vegetale importate etc., în cadrul negocierilor comerciale internaționale, pentru a preveni situația în care producătorii europeni ar suferi de pe urma concurenței nelocale, precum și a celei în care problemele privind protecția animalelor și protecția mediului ar fi transferate în țările terțe; invită Comisia să susțină în mod activ, în cadrul negocierilor OMC, introducerea conceptului de acces calificat pe piață, pentru a promova standardele de durabilitate în agricultură;
99. subliniază faptul că agricultura europeană nu se va putea lipsi în viitor de o protecție externă adecvată; solicită, prin urmare, aplicarea aceleași standarde de calitate și siguranță atât produselor care provin din țările terțe, cât și celor din UE;
100. consideră că eliminarea subvențiilor la export ar trebui compensată prin organizarea unor acțiuni de promovare în cadrul țărilor terțe;
101. reamintește că în contextul schimbărilor climatice, politicile în domeniul agriculturii se află în fața a două provocări principale: atenuarea emisiilor de gaze cu efect de seră răspunzătoare pentru schimbările climatice și adaptarea la efectele generate de schimbările climatice; subliniază faptul că agricultura se confruntă cu o dublă provocare: reducerea propriilor emisii, împreună cu adaptarea la efectele așteptate ale încălzirii globale;
102. subliniază faptul că schimbările climatice reprezintă nu numai o problemă de mediu, ci și o problemă socio-economică și că, de aceea, preocupările legate de protecția mediului și eforturile depuse în sectorul agricol, unul dintre cele mai vulnerabile sectoare, care depinde în mod direct de factorii climatici, ar trebui să țină seama de nevoia de a garanta viabilitatea economică și socială a zonelor rurale;
103. reamintește că contribuția agriculturii la efectul de seră (ca sursă a două gaze cu puternic efect de seră: metanul și oxidul de azot) este limitată și în scădere în UE datorită implementării măsurilor deja introduse în cadrul PAC, cum ar fi eco-condiționalitatea, programele agro-ecologice și alte măsuri de dezvoltare rurală;
104. invită Comisia să verifice în ce măsură aceste performanțe pot fi sporite în continuare, prin includerea agriculturii în mecanismele Kyoto;
105. consideră că furnizarea de energie regenerabilă provenită din agricultură nu ar trebui să se realizeze unilateral în detrimentul creșterii animalelor și al securității aprovizionării cu produse alimentare a populației din Europa și din lume, al durabilității și al biodiversității; invită, prin urmare, Comisia să realizeze un studiu de impact cu privire la măsurile de sprijin aferente energiilor regenerabile, în contextul securității aprovizionării cu produse alimentare și al protejării mediului; solicită, prin urmare, o finanțare adecvată a cercetării și introducerea celor mai noi și eficiente tehnologii energetice bazate pe o exploatare integrală a biomasei (de exemplu biocarburanți de generația a doua); reamintește ferm că, pe termen scurt, instalațiile de biogaz pe bază de reziduuri animale dispun de cel mai mare și mai durabil potențial de creștere pentru producerea de energie suplimentară obținută din biomasă;
106. evidențiază existența unei legături strânse între activitatea agricolă și calitatea și cantitatea apei și subliniază că presiunile exercitate de agricultură asupra mediului acvatic trebuie gestionate în mod durabil; consideră că legislația de mediu, în combinație cu principiul „poluatorul plătește”, trebuie să reprezinte principiul director pentru a realiza în mod efectiv o gestionare durabilă a apei și pentru a atinge obiectivele referitoare la mediu;
107. consideră că sistemul plăților agricole trebuie dezvoltat și după 2013 și invită Comisia să prezinte, până la 30 iunie 2010, îndeosebi ținând seama de faptul că agricultorii europeni au nevoie, pentru activitățile lor, de un orizont viabil și pe termen lung, o analiză aprofundată a posibilelor reforme, în special prin definirea unor obiective strategice care să reflecte dezvoltarea agriculturii europene dintr-o perspectivă care să valorifice inovația și punerea în valoare a teritoriilor, să asigure calitatea producției, să mențină veniturile agricultorilor și să protejeze mediul și securitatea aprovizionării cu produse alimentare; invită Comisia să analizeze simplificarea radicală a procedurilor administrative, în special în ceea ce privește plățile primelor anuale mai mici de 20 000 euro pe beneficiar;

Miercuri, 12 martie 2008

108. subliniază faptul că biodiversitatea este afectată, creată și amenințată de agricultură; consideră că sunt necesare eforturi la nivel global, local și comunitar pentru a proteja prețioasele servicii ecosistemice oferite de biodiversitate, și anume purificarea apei și a aerului, polenizarea culturilor agricole și protecția împotriva eroziunilor;
109. subliniază faptul că, în cadrul perioadei curente de programare (2007-2013), dezvoltarea rurală (precum și instrumentul de finanțare a acesteia, FEADER), fiind cel de-al doilea pilon al PAC, are un impact regional important; îndeamnă Comisia să profite de ocaziile pentru o punere în aplicare mai coerentă a programelor din cadrul politicii regionale (fondurile structurale), în vederea obținerii unei abordări integrate în domeniile în care se pot realiza sinergii;
110. consideră că dezvoltarea rurală nu este posibilă fără activitate agricolă, iar obiectivul trebuie să fie garantarea viabilității economice pentru locuitorii din zonele rurale și îmbunătățirea calității vieții acestora;
111. îndeamnă Comisia să prezinte un set coerent de propuneri având ca scop menținerea și dezvoltarea activității agricole durabile în special în zonele defavorizate și în zonele cu handicap natural, deoarece acestea au o importanță crucială pentru protejarea biodiversității și pentru conservarea ecosistemelor;
112. invită Comisia să intensifice politicile privind cercetarea și transferul de tehnologii, în special pentru a promova metode de producție mai ecologice și mai favorabile ecosistemelor, în interesul agriculturii durabile;
113. atrage atenția asupra proiectelor reușite, desfășurate pe teritoriul UE, în cadrul cărora cooperarea la nivel local și regional dintre agricultori, grupurile ecologice și autorități a dus la reducerea cu succes a impactului ecologic al agriculturii;
114. consideră în special că viitorul sistem trebuie să se concentreze și mai mult pe aspectele sociale, economice, de coeziune teritorială și de dezvoltare integrată a zonelor rurale, precum și a celor periurbane, pe consolidarea sectoarelor agricole cheie, pe remunerarea serviciilor sau pe compensarea cheltuielilor deosebite și gestionarea riscului; consideră că, în acest sens, trebuie redefinit, pe baze complet noi, raportul dintre primul și al doilea pilon;
115. consideră că agricultura europeană poate oferi soluții ecologice la problemele cele mai urgente ale societății noastre urbanizate, chiar și în regiunile periurbane, contribuind astfel la îndeplinirea obiectivelor Agendei de la Lisabona și ale Agendei de la Göteborg;
116. atrage atenția asupra rolului deosebit deținut de agricultorii din zonele periurbane; agricultorii din zonele periurbane și administratorii de terenuri pot promova soluții care să îndeplinească atât obiectivele de la Lisabona (cunoaștere, cercetare, inovație), cât și pe cele de la Göteborg (durabilitate);

*

* *

117. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.
-